

ת"פ 99/01/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 99-01-18 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 16312-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 9408-06-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
- מדינת ישראל
ע"י עוה"ד רעות זוסמן

נגד
- פלוני
ע"י עוה"ד שירן ברגמן

גזר דין

הודאה בשלושה כתבי אישום

1. הנאשם הודה בעבירות שמפורטות בשלושה כתבי אישום מתוקנים שבשלושה תיקים שונים שמתנהלים כנגדו בבית משפט השלום ברמלה. בעקבות זאת, הוא הורשע בעבירות שפורטו בהם. לא היה הסדר בין הצדדים לעניין העונש.

2. בת"פ 99-01-18, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הינו אביו של א"ז יליד 1996 (להלן: **א'**). ביום 7.10.17, בשעות הבוקר, בתוך דירת המגורים של הנאשם, התעורר ויכוח קולני שבמסגרתו הנאשם גידף את א'. במהלך הויכוח, תקף הנאשם את א' בכך שהיכה בזרועו באמצעות נעל, דחף אותו, סטר בפניו וירק ופגע בפניו. בתגובה, א' השיב יריקה אל הנאשם.

3. בת"פ 9408-06-18, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת סתם של בת זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם נשוי לאז"ח (להלן: **א"ז**) שהיא גם אם שלושת ילדיהם המשותפים. ביום 2.7.17, בשעה 21:00 או בסמוך לכך, בדירת המגורים של בני הזוג, בעקבות ויכוח בינו לביתה, הוא גידף אותה בנוכחות אחד הילדים, השליך לעברה מגבת מטבח, השליך לרצפה תיק וקלסר ששייכים לה שהיו על פינת האוכל ויצא מהבית. בהמשך, א"ז יצאה מחוץ לבית ושם הם השליכו אחד כלפי השנייה ככף השייך לא"ז. בהמשך, א"ז חזרה לכיוון הבית וניסתה

לסגור את הדלת, או אז, פתח הנאשם את הדלת בחוזקה ודחף אותה בידיו.

בתגובה, א"ז התקרבה לעבר הנאשם והוא ניסה להרחיקה והרים רגלו לעברה. א"ז סטרה לנאשם, בתגובה הנאשם סטר לה בחוזקה על לחיה, כל זאת, בנוכחות ילדם המשותף. בהמשך, יצאו הנאשם, א"ז והילד מהבית כאשר הילד מנסה להפריד ביניהם, וכשחזרו לבית, הנאשם וא"ז המשיכו להתווכח. א"ז הניפה יד לעבר הנאשם ובתגובה הוא סטר לה. בהמשך הויכוח, א"ז ניסתה להוציא את הנאשם מחוץ לבית ולסגור את הדלת. בתגובה, הוא דחף אותה והיכה בפניה באמצעות ידיו וכתוצאה מכך היא נפלה ארצה. בעקבות כל המתואר לעיל, א"ז התקשרה למשטרה.

3. בת"פ 16312-01-19, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת סתם של בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 4.9.18, בשעה 08:11, התגלע ויכוח בין הנאשם לא"ז בדירת המגורים שלהם וזאת על רקע כספי. באותן נסיבות, נטל הנאשם את הטלפון הנייד של א"ז ושם בכיס מכנסיו בטענה שנרכש מכספו. מיד לאחר מכן, הנאשם משך באוזניה של א"ז. כמו כן, לקח חולצה והטיח אותה על פניה של א"ז והחולצה פגעה בפניה. בהמשך, הנאשם היכה בידה של א"ז והפיל דבר מה שהיא אחזה בידה. הנאשם שוב משך באוזנה של א"ז והיא בתגובה הכתה בגבו. הנאשם היכה את א"ז בגופה ודחף אותה לאחור. בעת שניסתה א"ז לקחת את הטלפון הנייד מהנאשם, הוא תפס בגופה ודחף אותה. לאחר מכן, א"ז התקשרה למוקד 100 של המשטרה מהטלפון של בתה.

תסקיר שירות המבחן

4. התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן מיום 2.9.20 ואשר להלן עיקריו:

- א. הנאשם נעדר עבר פלילי קודם. כיום הוא בן 45 שנים ואב לשלושה ילדים בגילאי 16 ועד 24 שנים. אשתו מנהלת עסק עצמאי כקוסמטיקאית.
- ב. לפני מספר שנים, הנאשם עבר תאונת עבודה שבעטיה נגרמו לו נזקים בגב. בעקבות זאת, נפגעה יכולת העבודה שלו, העסק העצמאי שניהל קרס והנאשם נקלע לחובות כספיים. הנאשם לא עובד מזה מספר שנים, דבר שהשפיע לשלילה על טיב מערכת היחסים שלו עם אשתו וילדיו וכך גם נולדו האירועים מושא שלושת כתבי האישום שבהם הודה.
- ג. הנאשם סובל מדיכאונות חריפים שמשפיעים על תפקודו עד שנאלץ להיזקק לטיפולים פסיכיאטריים וליטול תרופות בתחום בריאות הנפש. הנאשם גם הציג מסמכים רפואיים לגבי הטיפולים הפסיכיאטריים שהוא עובר וגם לגבי הבעיות האורתופדיות שמהן הוא סובל בתחום הגב (נ/1). כמו כן, נקבעה לו נכות בשיעור של 65% לצמיתות על ידי המוסד לביטוח לאומי.

ד. הנאשם חווה את עצמו כקורבן במערכת היחסים המשפחתית, מכחיש חלק ממעשיו האלימים, מתנגד לטיפול ולכן גם לא נוצר בסיס להתערבות טיפולית על ידי שירות המבחן. עקב כך, שירות המבחן גם לא בא בהמלצה כלשהי בעניינו.

חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות

5. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, סברתי שמן הראוי לקבל חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות לבדיקת שאלת כשירותו של הנאשם לבצע עבודות שירות.

6. חוות הדעת שהתקבלה מפרטת את מגוון בעיותיו הרפואיות של הנאשם שכוללות דיכאון, חרדות, הפרעות פוסט טראומטיות וכאבי גב כרוניים. בנוסף, הנאשם סובל מהתקפי חרדה ומדבריו עולה שהוא לא יוצא מהבית עקב בעיות פסיכו-סומטיות. לפיכך, נקבע שהוא לא מתאים לבצע עבודות שירות בשל מצבו הפיזי והנפשי.

טענות הצדדים לעונש

7. המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם לגבי כל אחד מכתבי האישום המתוקנים שבהם הורשע הנאשם, נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וזאת בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

8. לעומת זאת, ההגנה טענה שמתחם העונש ההולם לגבי כל מכלול העבירות שבהן הורשע הנאשם, אמור להתחיל ממאסר על תנאי. הנאשם בדבריו האחרונים לפני מתן גזר הדין, הביע חרטה על מעשיו, וטען שכיום הוא ובני ביתו ביחסים טובים והתנצל שהיחסים הידרדרו לאירועים מושא כתבי האישום.

מתחם העונש ההולם

9. מתחם העונש ההולם לגבי כל אחד מהאירועים מושא שלושת כתבי האישום המתוקנים, נע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל, בצירוף קנס ופיצוי למתלוננים. דא עקא, בפני שלושה כתבי אישום נפרדים ולכן, טענת ההגנה שמתחם העונש ההולם לגבי שלושת האישומים יחד צריך להתחיל ממאסר על תנאי, דינה להידחות.

10. בפועל, קיים קשר הדוק בין שלושת כתבי האישום: בשלושתם מדובר באלימות פיזית שהפעיל הנאשם כנגד בני ביתו שהם אשתו ובנו; שלושת כתבי האישום נולדו על רקע היחסים העכורים שלו עימם ואשר הם תולדה, בין השאר, של מצבו הרפואי והנפשי והפגיעה במעמדו בקרב בני ביתו בשל העדר תעסוקה

והעדר יכולת לפרנס את עצמו ואותם. לפיכך, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בשל העובדה שמדובר ב-"אירוע אחד", לאור הקשר ההדוק בין כתבי האישום.

11. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לגבי מכלול העבירות שבהן הורשע הנאשם, נע בין 3 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וזאת בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

אין לסטות ממתחם העונש ההולם בשל מצב רפואי

12. במקרה שבפני, העונש הראוי בתוך מתחם העונש ההולם הוא של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. דא עקא, בשל מצבו הרפואי והנפשי, הנאשם נמצא בלתי כשיר לבצע עבודות שירות. אף על פי כן, הדבר לא מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם.

13. הדעה המקובלת בפסיקה היא שרק במקרים מיוחדים וחריגים ניתן לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם בשל מצב רפואי. אחד המקרים החריגים והמיוחדים הוא כאשר מדובר בנאשם שסובל ממצב רפואי מורכב, כך ששהייה בתוך כותלי בית הסוהר תהווה סיכון ממשי לבריאותו עד כדי קיצור תוחלת חייו של הנאשם. מקרים מעין אלה הם חריגים ונדירים והכלל המקובל הוא שקיומה של מגבלה רפואית כזו או אחרת, לא תשמש חסם מפני השתת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה (ראו למשל: ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.15) בפסקאות 216 - 222 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן; דנ"פ 623/16 פינטו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.2.16) בפסקה 7 להחלטתו של כבוד השופט ג'ובראן; רע"פ 1076/16 כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.2.16) בפסקה 9 לפסק דינו של כבוד השופט ג'ובראן); רע"פ 4576/19 אבו שמאלה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.7.19) פסקאות 2, 5, 6, 9 ו-10 להחלטתו של כבוד השופט קרא).

14. יתר על כן, אף מצב רפואי מורכב וקשה של בן משפחה שבו מטפל נאשם לא ישמש בסיס לסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, גם אם הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות עלולה לפגוע בבן המשפחה המטופל בשל העדר זמינות של הנאשם שמטפל בו (רע"פ 2844/16 מאיר ביאלה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.4.16)).

15. כמו כן, בפסיקה ניתן למצוא דוגמאות שבהן הצדדים הסכימו שהעונש שיושת על הנאשם יהיה מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות ולאחר קבלת חוות הדעת של הממונה על עבודות שירות נמצא כי הנאשם בלתי מתאים לבצע עבודות שירות. במקרים מעין אלה, בית המשפט השית עליו תקופת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה שהיא קצרה יותר מהתקופה שעליה הסכימו הצדדים שתרוצה בדרך של עבודות שירות (ראו למשל: רע"פ 3667/14 קרדי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.6.14)).

16. על כן, הנני קובע שאין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם שקבעתי. בנסיבות אלה, כאשר הנאשם נמצא בלתי מתאים לבצע עבודות שירות, אין מנוס מלהשית עליו עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג וברית. עם זאת, יש להשית עליו עונש מאסר בפועל לתקופה קצרה יותר מתקופת המאסר בפועל שהיה אמור לרצות בדרך של עבודות שירות אילו היה נמצא מתאים לבצע עבודות שירות.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

17. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: מצבו הרפואי והנפשי של הנאשם כפי שתואר במסמכים הרפואיים שהגיש; העדר קיומו של עבר פלילי; הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי וכן החיסכון מאשתו ובנו מהגעה לבית משפט לשמיעת עדותם.

18. אילו הנאשם היה נמצא מתאים לבצע עבודות שירות, העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם היה צריך להיות 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. לאור העובדה שהנאשם נמצא בלתי מתאים לבצע עבודות שירות, תקופת המאסר בפועל מאחורי סורג וברית שתוטל עליו תקוצר ל- 70 ימים.

19. על כן, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 70 ימי מאסר בפועל.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא במשך 3 שנים מיום שחרורו, לא יבצע עבירת אלימות.

20. לאור העובדה שהנאשם לא עובד מזה כחמש שנים ואין לו מקורות הכנסה משלו, לא מצאתי מקום להשית עליו קנס כספי. בנוסף, הנאשם והמתלוננת ממשיכים להתגורר יחד תחת קורת גג אחת, כאשר היא עובדת והוא לא, ולכן, לא מצאתי מקום להשית עליו פיצוי כספי עבור אשתו ובנו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אדר תשפ"א, 23 פברואר 2021, במעמד הצדדים.